

ХАЛЫҚ МҮДДЕСІНЕ ҚЫЗМЕТ –
МӨРТЕБЕЛІ МІНДЕТ

2-БЕТ | ҚАЛА ТЫНЫСЫ

ЖУРНАЛИСТИКАДАҒЫ ЕРЛІК ПЕН ЕҢБЕК

3-БЕТ | СӘТІ ТҮСКЕН СҰХБАТ

«ВСЕ ВКЛЮЧЕНЫ В ОБЩИЙ ПРОЦЕСС»

6-БЕТ | СМИ

ЕЛ БІРЛІГІН ЖЫРЛАДЫ

8-БЕТ | ТЫНЫС

Altyn Qala

СТЕПНОГОРСК ҚАЛАСЫНЫҢ ӘЛЕУМЕТТІК-ЭКОНОМИКАЛЫҚ ЖӘНЕ ҚОҒАМДЫҚ-САЯСИ ГАЗЕТІ

ЖУРНАЛИСТЕР ҚАУЫМЫНА ҚҰРМЕТ КӨРСЕТІЛДІ

Кеше Көкшетау қаласында Бұқаралық ақпарат құралдары қызметкерлері күніне арналған салтанатты шара өтіп, осы саланың топ жарып шыққан үздіктері марапатталды. Мерекелік іс-шараға облыс әкімі Марат Ахметжанов қатысты. Өңір басшысы журналистер мен медиа саласы мамандарының ерен еңбегін жоғары бағалады.

2

ҚҰТТЫҚТАУ!

ҚҰРМЕТТІ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗМЕТШІЛЕР,
ПОЛИЦИЯ ҚЫЗМЕТКЕРЛЕРІ!

Сіздерді кәсіби мерекелеріңіз – Мемлекеттік қызметшілер күні және Қазақстан полициясы күнімен шын жүректен құттықтаймын!

Мемлекеттік қызметшілер Сіздердің қызметтеріңіз – ел мен қоғам арасындағы сенім көпірі. Күнделікті жұмыстарыңызда жоғары жауапкершілік пен адалдық танытып, халықтың мүддесі үшін еңбек етесіздер. Бұл – үлкен құрметке лайық іс.

Полиция қызметкерлері – Сіздер қоғамдық тәртіп пен азаматтардың қауіпсіздігін сақтау жолында күн сайын батылдық пен жанқиярлық көрсетіп келесіздер. Бұл – ерекше құрмет пен алғысқа лайық қызмет.

Сіздерге зор денсаулық, қажырлы еңбек, берік рух және халықтың құрметін тілеймін. Әр күніңіз жарқын нәтижелер мен жаңа мүмкіндіктерге толы болсын!

Ізгі тілекпен, Степногорск қаласының әкімі Гайдар Қабдоллаұлы

УВАЖАЕМЫЕ ГОСУДАРСТВЕННЫЕ
СЛУЖАЩИЕ И СОТРУДНИКИ ПОЛИЦИИ!

Искренне поздравляю вас с профессиональными праздниками – Днём государственного служащего и Днём полиции Казахстана!

Государственные служащие, ваша работа – это мост доверия между государством и обществом. В своей повседневной деятельности вы проявляете высокую ответственность и преданность делу, трудитесь во благо народа. Это – дело, достойное глубокого уважения.

Сотрудники полиции, вы ежедневно проявляете мужество и самоотверженность в деле обеспечения общественного порядка и безопасности граждан. Это – служба, заслуживающая особой благодарности и признательности.

Желаю вам крепкого здоровья, плодотворного труда, стойкого духа и искреннего уважения со стороны народа. Пусть каждый ваш день будет наполнен яркими достижениями и новыми возможностями!

С уважением, аким города
Степногорска
Гайдар Кабдуллаевич

ОҚУ ОЗАТТАРЫНА – ҚАЛА ӘКІМІНІҢ ҚҰРМЕТІ

2024–2025 оқу жылының қорытындысы Степногорск қаласы үшін тағы бір жағымды жаңалықпен түйінделді. Білім додасында озық нәтиже көрсетіп, «Алтын белгі» иегері атанған және түрлі пәндік олимпиадалар мен ғылыми жобаларда үздік шыққан оқушылар қала әкімінің құрметіне ие болды.

2

ТҮРҒЫНДАР ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРДІ КӨТЕРДІ

2025 жылғы 21 маусым күні Степногорск қаласының 10-шағын ауданында орналасқан №19 және №21 тұрғын үйлердің пәтер иелерінің жалпы жиналысы өтті. Шара осы үйлердің ауласында ашық форматта ұйымдастырылып, оған меншік иелерімен бірге жергілікті атқарушы орган өкілдері де қатысты.

2

МАРАПАТ

АНАҒА ДЕГЕН ҚҰРМЕТ – МӘҢГІЛІК

Степногорск қаласында көпбалалы анаға мемлекет тарапынан жоғары құрмет көрсетілді. Қазақстан Республикасы Президентінің 2025 жылғы 30 мамырдағы №894 Жарлығына сәйкес, алты бала тәрбиелеп өсірген Шынар Аманбай«Күміс алқа» белгісімен марапатталды. Бұл – аналық мейірім мен жауапкершілікке берілген лайықты баға.

Мемлекеттік награда қала әкімдігі тарапынан салтанатты жағдайда табысталып, ресми өкілдер көпбалалы ананың қоғамдағы рөлін айрықша атап өтті. Шара барысында марапат иесіне гүл шоқтары ұсынылып, ізгі тілектер білдірілді. «Күміс алқа» – Қазақстан Республикасының мемлекеттік наградасы, ол көпбалалы аналарға беріледі. Бұл марапат – ана еңбегінің ескерусіз қалмайтынының, ел дамуына қосқан үлесінің бағаланатынының нақты дәлелі. Бүгінде ел ішінде алтын құрсақты аналарды қолдау – отбасы институтын нығайтудың маңызды бір бағытына

айналған.

Шынар Аманбай секілді аналар – жас ұрпақты тәрбиелеу арқылы ел болашағына сүбелі үлес қосып отырған жандар. Мұндай марапаттар – аналарды ынталандырып қана қоймай, жастардың отбасылық құндылықтарға деген көзқарасын да қалыптастыруға әсер етеді.

Бұл марапат – тек бір ананың емес, ұрпақ тәрбиелеу жолында аянбай еңбек етіп жүрген барлық аналардың еңбегіне көрсетілген құрмет. Бүгінгі қоғамда ананың орны ерекше, ал оған деген құрмет – ұлттың келешегіне жасалған инвестиция.

ҚҰРМЕТ

ХАЛЫҚ МҮДДЕСІНЕ ҚЫЗМЕТ – МӘРТЕБЕЛІ МІНДЕТ

СТЕПНОГОРСК ҚАЛАСЫНДА ПОЛИЦИЯ ЖӘНЕ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗМЕТКЕРЛЕР КҮНІ АТАП ӨТІЛДІ

23 маусым күні Степногорск қаласының әкімдігінде Полиция қызметкерлері және Мемлекеттік қызметшілер күніне арналған салтанатты жиын өтті. Мерекелік шараға Степногорск қаласы әкімінің міндетін атқарушы Фархат Байқасов, әкімінің орынбасары Жанасыл Сабырұлы, мәслихат төрағасы Олжас Аманжолұлы қатысып, қоғам тыныштығы мен мемлекеттік басқару саласына өлшеусіз үлес қосып жүрген жандарды кәсіби мерекелерімен құттықтады.

Іс-шара барысында бірқатар мемлекеттік қызметшілер мен ішкі істер органдары ардагерлері «Мемлекеттік қызмет ардагері» төсбелгісімен, Ақмола облысы әкімінің Алғыс хатымен, ҚР Мемлекеттік қызмет істері агенттігінің Ақмола облысы департаменті басшы-

сының Алғыс хатымен және Степногорск қаласы әкімінің Алғыс хатымен марапатталды.

Полиция ардагерлерінің еңбегі де лайықты бағаланды. Бірқатар құқық қорғаушыларға «Ардагерлер қоғамына қосқан үлесі үшін» медалі табыс етілді. Сонымен қатар, ішкі істер органдарының ардагерлері мен қызметкерлеріне алғыс хаттар табысталды.

Ресми марапаттау рәсімінен кейін мерекелік концерт ұйымдастырылып, қала өнерпаздары патриоттық әндер мен күй-шашуларын тарту етті. Мемлекет пен қоғам игілігі үшін қызмет ету – әрбір қызметкер үшін үлкен жауапкершілік. Осы орайда марапат иелеріне шынайы алғысымызды білдіре отырып, еңбектеріңізге жеміс, өмірлеріңізге амандық пен табыс тілейміз!

БІІК БЕЛЕС

ОҚУ ОЗАТТАРЫНА – ҚАЛА ӘКІМІНІҢ ҚҰРМЕТІ

(Басы 1-бетте)

Мектепті үздік аяқтаған түлектер қала әкімі Гайдар Қабдоллаұлымен кездесіп, естелік суретке түсті. Жылы жүздесу барысында қала басшысы оқушылардың жетістігін ерекше атап өтіп, білім жолындағы талпыныстарына табыс тіледі. Бұл шара – дарынды жастарға көрсетілген құрмет қана емес, өскелең ұрпаққа білімнің маңызын дәріптейтін тағылымды дәстүр. Ел ертеңі саналатын жастардың бүгінгі табысы – болашақтың жарқын кепілі екені сөзсіз.

Қала әкімдігі тарапынан ұйымдастырылған бұл кездесудің мақсаты – оқу озаттарын қолдап, олардың жетістігін ел алдында бағалау. Сонымен қатар мұндай бастамалар өскелең буынға мотивация беріп, басқа оқушыларға да үлгі бола алады. Түлектердің бұл жетістігі – тек жеке еңбектің жемісі ғана

емес, сондай-ақ ұстаздар мен ата-аналардың жанкешті еңбегінің нәтижесі. Мектеп қабырғасындағы он бір жыл – білім мен тәрбие, шыдам мен табандылықтың мектебі. Осы жылдары алған білім – олардың келешек кәсіби жолындағы берік іргетас болмақ.

Степногорск қаласының білім саласы жылдан-жылға даму үстінде. Бұл жолғы оқу жылын да шәкірттер жоғары көрсеткішпен аяқтап, облыстық, республикалық деңгейдегі түрлі сайыстарда топ жарды. Олар – өңірдің зияткерлік әлеуетін арттырып отырған жас буын өкілдері.

Озат оқушылардың жарқын болашағы – Степногорск өңірінің әлеуеті мен болашағына деген сенімді нығайта түседі. Қаланың білім беру саласына жасаған қолдауы мен тұрақты назар – келешек көшбасшылардың қалыптасуына берілген үлкен мүмкіндік.

ЖУРНАЛИСТЕР ҚАУЫМЫНА ҚҰРМЕТ КӨРСЕТІЛДІ

БӨРЕКЕЛДІ!

(Басы 1-бетте)

Марат Мұратұлы: «Бүгін ерекше күн. Біздің атқарған жұмысымызды елеп-екшеп, тереңінен талдап, зерттеп, халыққа ауқымын кең етіп жеткізер дәнекер болған журналистер мен медиа саласы мамандарының еңбегі ерен. Бүгінгі күні аймақтық журналистика кәсіби биік деңгейге жетті деп нық сеніммен айтуға болады. Шығармашылық шыңнан көрініп, абырой биігіне жете беріңіздер!» деп журналистерге жылы лебізін білдірді. Ол рухани құндылықтарды дәріптеп, мәдениетті өрістетуге, ел ішіндегі оң өзгерістерді жұртшылыққа дер кезінде жеткізуді мақсат еткен журналистердің еңбегінің маңыздылығын атап өтті.

Салтанатты шара барысында облыс басшысы бірқатар медиа мамандарын төсбелгілермен және алғыс хаттармен марапаттады. Отандық бұқаралық ақпарат құралдары саласында 40 жылдан астам уақыт табанды еңбек етіп, ақпарат кеңістігінің дамуына үлес қосқан, сондай-ақ өз кәсібінде жоғары нәтижелерге қол жеткізген, ұзақ жылғы адал еңбегі мен кәсіби шеберлігі үшін облыстық «Арқа ажары» газетінің бет қаттаушысы Жұмабике Зейнолқызына «Еңбек ардагері» медалі табыс етілді.

Ал еліміздегі бейбітшілік пен рухани келісімді нығайтуға, халықтың бай мәдени мұрасын сақтау мен дәріптеуге сүбелі үлес қосқаны үшін белгілі журналист, публи-

цист, Қазақстан Республикасының еңбек сіңірген қайраткері, «Ақмола – Тіршілік» ЖШС-нің директоры Жабал Ерғалиұлы «Халықтар достығы» арнайы орденіне лайықты деп танылды. «Ақпарат саласының үздігі» төсбелгісімен «Қазақстан» РТРК» АҚ Ақмола облыстық филиалының редакторы Мақпал Еслямқызы мен Атбасар ауданының «Простор Атбасар» газетінің бас редакторы Елена Вергун марапатталды. Ақмола облысының дамуы мен өркендеуіне қосқан еңбегі мен мінсіз қызметі үшін Қосшы қаласы әкімінің кеңесші-баспасөз хатшысы Ардақ Зұлқажапқызы Ақмола облысы әкімінің Алғыс хатын алды.

Дәстүрлі түрде өткізіліп келе жатқан «Арқа төрі – Ақмола» атты он номинациядан тұратын байқау биыл 16-шы рет ұйымдастырылып, облыс әкімінің сыйлықақысы табысталды. Комиссия шешімімен 10 номинация бойынша жеңімпаздар анықталды. Облыс әкімінің 200 мың теңге көлеміндегі ынталандыру сыйлығы Степногорск қаласынан шығатын «AltynQala» әлеуметтік-экономикалық және қоғамдық-саяси газетіне табысталды.

Марапатталған әріптестерімізді төл мерекесімен шын жүректен құттықтаймыз! Ақпарат кеңістігінің дамуына қосқан үлестеріңіз бен кәсіби шеберліктеріңіз үшін алғыс білдіреміз!

Өз тілшімізден

АШЫҚ ДИАЛОГ

ТҰРҒЫНДАР ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРДІ КӨТЕРДІ

(Басы 1-бетте)

Кездесудің басты мақсаты – тұрғын үйлердің техникалық жай-күйіне қатысты туындаған мәселелерді талқылап, алдағы жөндеу жұмыстары жөнінде нақты жоспар құру болатын. Жиналыс барысында тұрғындар өздерін толғандырып жүрген сұрақтарын тікелей жеткізіп, нақты жауаптар ала алды. Атап айтқанда, пәтер иелері үйлердің ағымдағы техникалық жағдайына алаңдаушылық білдіріп, шатыр, кіреберіс, жөртөле және аулалық аумақтар бойынша жөндеу қажеттігін алға тартты. Сонымен қатар көпқабатты тұрғын үйлердің маңындағы инфрақұрылымды жаңарту, жарықтандыру, көгалдандыру және балалар алаңын қайта жабдықтау секілді бірқатар ұсыныстар айтылды.

Әкімдік өкілдері тарапынан әрбір мәселе бойынша егжей-тегжейлі түсініктемелер беріліп, кейбірі бойынша нақты мерзімдер мен қаржыландыру тетіктері түсіндірілді. Белгілі бір жұмыстарды жүргізу үшін тұрғындар тарапынан келісім және меншік иелерінің ортақ шешімі қажет

екендігі де атап өтілді. Басқосу нәтижесінде тұрғын үйлерді күрделі және ағымдағы жөндеу бойынша кезең-кезеңімен атқарылатын жұмыстардың жоспары жасалды. Қатысушылар бірлесе әрекет етудің және жергілікті билікпен тұрақты байланыста болудың маңыздылығын атап өтті.

Жергілікті билік пен тұрғындар арасындағы осындай ашық кездесулер – нақты мәселелерді тиімді шешуге бағытталған пәрменді құрал. Бұл өз кезегінде тұрғындардың белсенділігін арттырып, ортақ жауапкершілік мәдениетін қалыптастырады.

Өз ауласындағы, үйіндегі жағдайға бейжай қарамай, пікір білдіріп, ұсыныс айтқан барлық тұрғындарға алғыс білдірілді. Бұл – қала тіршілігіне шынайы жанашырлықтың және азаматтық жауапкершіліктің жарқын көрінісі.

Айқарма бетті дайындаған
Ербол Аязхан
+7 705 126 84 66
t.me/aiia_zhan_11
erbol.ayazhan@icloud.com

СӘТІ ТҮСКЕН СҰХБАТ

«Журналистің жегені жантақ, арқалағаны алтын», деп кезінде Шерхан Мұртаза айтып өткендей, бұл саланың ауыртпалығы мен жауапкершілігі орасан зор. Дегенмен осы қиындықтарға қарамастан, журналистика майданында қажырлы еңбек етіп, айтулы жетістіктерге жеткен майталман тұлғалар баршылық. Бүгінгі сұхбатымыздың кейіпкері – 1962 жылдың 6 тамызында дүниеге келген, «Ақпарат саласының үздігі» және «Қазақстан Республикасының қоғам қайраткері» атақтарының иегері, сондай-ақ 2000 жылы Ташкентте БҰҰ өткізген халықаралық журналистер байқауының жүлдегері Полатбек Тыллабайұлы Жанбаев. Оның журналистикадағы ұзақ жолы, кездескен қиындықтары мен жеткен жетістіктері, сонымен қатар саланың бүгінгі жай-күйі туралы ойлары біз үшін өте маңызды.

ЖУРНАЛИСТИКАДАҒЫ ЕРЛІК ПЕН ЕҢБЕК

– Туған жер, өскен орта, отбасыңыз туралы кеңірек айтсаңыз...

– Туған жерім Тауелібай деп аталады. Бұл бұрын Қызылорда облысына қараған аймақ. КСРО кезінде, Хрущевтің заманында Өзбекстан еліне өтіп кеткен. Әйтеке би бабамыз жатқан Нұрата, Тамды, Үшқұдық ауданы соған қарайды. Алтын өндіретін Зарафшан деген шаһарымыз бар. Қызылқұм шөлінде қаракөл қой шаруашылығы өркен жайған. Әкем соғыс ардагері. Өмір бойы жылқы мен түйе бағып өтті. Жапандағы жалғыз үйде өскенмін. Киіз үйден өзге үй көрмедім десем сенесіздер ме? Жасым алтыға келгенде ғана қабырғасы бар үйдің болатынын көрдім. Қыста да осы киіз үйде тұрушы едік. Тону дегенді білмегенмін. Отбасында алты бала болдық. Бәріміз де 150 шақырым қашықта орналасқан аудан орталығындағы мектеп-интернатта жатып оқыдық. Үйдің таба нанын сағынатынбыз. Өсе келе, өзім де әкеме көмекші болып түйе бақтым. Әскерден келген соң Тамды аудандық газетіне жұмысқа кірдім. Мектеп жасынан өлең, мақала жазатынмын. Содан соң жазу мен сызуға, өнерге жақындай түстім. Отбасындағы кенже баламын. Мен үйленемін дегенше әке-шешем қартайып қалды. Біздің кезімізде жоғары оқу орнына түсу өте қиын болды. Біздің ауданда тек қазақтар тұрды. Өзбек, орыс деген ұлт жоқ. Алда-жалда келгендер болса өзімізге сіңісіп, қазақ болып кетеді. 1974 жылы Бауыржан Момышұлы атамыз барғанда нағыз қазақтар осында тұрады екен деп кәдімгідей таңырқап кеткен. Шәмші Қалдаяқовтың өзі «Тамды аруы» деген әнді жазып, тарихта қалды. 1987 жылы отбасын құрдым. Жолдасым – Хожаназарова Қалдыгүл Көшекқызы ұлағатты ұстаз. Үш баламыз бар. Бәрі үйлі-жайлы болып кетті. Екі ұлым – Манас пен Нұрсұлтан заңгер, қызым – Қарашаш мұғалім. 2005 жылы осы Степногорск қала-

сына көшіп келгенбіз. Өзімнен үлкен Шойынбек деген ағам ертерек келіп, бізді осында шақырды. Қазір немере сүйіп, зейнет жасына да жақындап қалдық.

– Қалам тербеп, шалқар шабыт іздейтін журналистика әлеміне қалай келдіңіз?

– Мектеп жасынан өлең жазғанмын. 23 жасымда орта біліммен Тамды аудандық «Социалистік шаруашылық» газетіне тілші болып қабылдандым. Ол партияның органы. Қайыппазар Шотбасов деген редактор маған сенім артып, жұмысқа алды. Қиналсам да ағаның сенімін ақтауға тырыстым. Үйленген соң Алматыдағы ҚазМУ-дың журналистика факультетіне сырттай оқуға түстім. Малды ауылдарға жолсаларға барғанда қиналатынмын. Совхоз директорлары елей бермейді. Сыни мақалалар жазған соң барып, мені тілші ретінде қабылдай бастады. Партия органын сынаған соң, оған басшылар жауап беретін еді. Сол үшін қырағылықпен жұмыс істедім. Мен өзім ән айтуды ұнататынмын. Өлең жазу екінші өнерім болған. Барлық музыкалық аспаптарда ойнаймын. Шойынбек ағам журналистикаға баруың керек деп жол көрсетті. Осы бағытым адастырмады.

– Журналистика – шындық пен әділдіктің жаршысы, қоғамның айнасы. Осы жолда мықты журналист болу қандай қасиетті талап етеді?

– Мықты журналист болу – зор абырой. Мен 23 жасымнан журналистикаға келген соң үлкендер маған таңырқап қарайтын. Іштей масаттансам да сыр бермегенмін. Әділін жазамын деп таныстар мен жақындарымнан шет қалған кездерім болды. Фельетон жазуды ұнатқанмын. Редактордың тапсармаларын орындап, редакцияға келген хаттардың іздеушісі болдым.

Мен үнемі күлімдеп тұратынмын. Осы мінеміз таяқ болып тиді өзіме. Әділдік іздеген кісілер күлгеніме қатты ұрысып тастайтын. Сосын өзім де қаталданып алдым. Біреудің обалына қалмау үшін әділдік пен турашылдықты жақтадым. Ол кезде журналист келе жатыр десе, барлық адам сескене қарайтын еді. Аудан басшыларымен жиналыстарда қатар тұрдық. Мекеме, кәсіпорын басшылары бізден қаймығатын. Кемшіліксіз іс болмайды ғой. Соны жазады деп алдымыздан шығады. Мен өзім Ташкенттен шығатын «Нұрлы жол» атты республикалық газетте де қосымша жұмыс істедім. Президент аппараты мен министрліктің органы болатын. Абыройым арта түсті. Бірақ оңай олжа іздеп кетпедім. Басшылар сыйлыққа көміп, ілтипат, сыйластық білдіргендей болады. Осыған сын көзбен қарадым. Тек таза еңбегімді алдым. Журналист болудың қандай болатынын университетте Тауман Амандосов, Әбілфайыз Ыдырысов, Намазалы Омашев, Бауыржан Жақыпов сияқты ұстаздарымыз үйреткен еді. Сол жолдан ауытқымадым. Қоғамдық көліктерде тегін жүрдік. Талайымен айтыстық, қажыдық. Бірақ сынбадық. Үйіме келіп ұрып кетеді ме деп қауіптеніп жататын кездерім болды, тіпті.

зия да ауыр тақырып екен. Соны да меңгердім. Очерк жазуды ұстазым Совет Жамағараевтан үйрендім. Мен үшін жазылуы қиын тақырып қалмады. Сценарий жазу қиын екен. Ауыл сахнасына шығармалар жазу керек болғанда, оған да мәжбүрлі кіріскенім жақсы болды. Осы күні рецензияны да меңгеріп алдым. Енді көп жылдық тәжірибе кісіні шыңдайды екен. Түрлі кәсіп сырын білуіме тура келді. Шопанды жазу үшін мал бағуың керек, механизаторды жазу үшін қозғалтқыштың қызметін білесің. Мұғалімді жазу үшін бала оқытуың керек. Осының бәрінің үдесінен шығып алдым. Кейде қолды бір сілтеп кетіп қалғың келеді. Редакция тапсырмалары шаш-етектен келіп жатады. Осы күні де жоғарыдан қосымша ақпараттар сұрап, газетті қайта ақтаратын кездеріміз болып қалады. Бәріне сабырмен қарап, түсіністік танытамыз. «Өзің илеген терінің пұшпағынан айрылмауың керек» деген ұстаным бар.

– Сіз ақпаратты жылдам, сапалы жеткізудің бірнеше кезеңін бастан өткердіңіз. Қазіргі журналистикаға не жетіспейді?

– Қазір ғаламторды еміп жатырмыз. Бір хабар табылса, соны ға-

налист деген «Аттың жалында, түйенің қомында» жүретін кәсіп иесі ғой. Меніңше, журналистік зерттеу мәселесі бізде ақсап тұрған сияқты.

– Мерекеде тыным таппай жұмыс істейтін мамандықтың тізгінінде жүрміз. Осындайда отбасы мен кәсіби міндетіңізді қалай ұштастырып үлгересіз?

– Журналист – бүкіл жараның аузында жүретін кәсіп иесі. Жұрт демалыста тынықса, журналист жұмыс істейді. Жүріп бара жатып, мақала жазуға болады. Ұйықтап жатып, жоспар түзесіз. Түсінде де жұмыста болып қаласың. Осының бәрі кәсіпке деген махаббаттан туындаған дүниелер. Отбасымызға қарауға мұрша болмай жатады. Баяғы партия кезінде, тіптен қиын еді. Әріптер қорғасынмен теріледі. Интернет жоқ. Қаламмен жазып, оныңды полиграфтар бетке салады. Суретің басқа әлем, оны жасату үшін бір ай уақыт кетеді. Сөйтіп жүріп, мақаланың құны жоғалады. Журналистің өмірлік жолдасы мықты болуы керек. Қыз бала үшін журналистика қиынның қиыны. Ер балалар әйтеуір уақытын осыған арнап үй көрмейді ғой. Сонда да жаман болған жоқпыз.

– Осы салада білім алып, журналист болғысы келетін жастарға айтар ағалық кеңесіңіз бар ма?

– Жалқау адам журналист бола алмайды. Диплом алғанмен журналист болу қиын. Ұйықтамаймын, ойын қумаймын десең, журналист бол. Әбден төселіп алмайынша, жақсы журналист болу қиын. Көп оқу, көп білу керек. Білімі таяз кісі журналист бола алмайды. Әмбебап болғанда ғана арманыңа жетесің.

– Жылына бір мәрте ықылас пен құрметке бөленетініміз бар. Осы мерекеге орай әріптестеріңізге айтар тілегіңіз болса...

– Қазақ журналистикасын әлі де биікке көтеріуіміз керек. Бәсекеге қабілетті болу парыз. «Қазір жұрт газет оқымайды» деген сөзге қарсы еңбек етейік. Жұрттың бәрі блогер болып алған. Журналистиканы оқымағандарды саладан аластату керек. Мереке құтты болсын, әріптестер! Дендеріңізге саулық, бастарыңызға амандық, асқақ абырой, шалқар шабыт тілеймін!

– Ашық әңгімеңізге рақмет! Еңбегіңіз еленіп, тек биіктен көріңіз!

Сұхбаттасқан: Гүлназ Бисен,
Бас редактордың орынбасары
+7 707 761 79 17
t.me/bisen_gulnaz
gulim-2008@mail.ru

БАЙҚАУ

«МЕМЛЕКЕТТІК ТІЛ ЖӘНЕ БАҚ» РЕСПУБЛИКАЛЫҚ БАЙҚАУЫ

Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғары білім министрлігінің Тіл саясаты комитеті 2025 жылдың бірінші жартыжылдығында бұқаралық ақпарат құралдары мен интернет-ресурстарда мемлекеттік тілдің насихатын арттыруға бағытталған «Мемлекеттік тіл және БАҚ» республикалық байқауын жариялады. Байқау мақсаты – мемлекеттік тіл саясатын ақпарат кеңістігінде жан-жақты насихаттау, қоғам назарын мемлекеттік тілдің өзекті мәселелеріне аудару, сондай-ақ қазақтілді контентті арттыру.

1. Жалпы ережелер

1. «Мемлекеттік тіл және БАҚ» республикалық байқауын (бұдан әрі – Байқау) ұйымдастыру және өткізу ережесі (бұдан әрі – Ереже) Байқауға қатысу және жеңімпазды, жүлдегерлерді анықтау тәртібін белгілейді.

2. Байқаудың мақсаты – мемлекеттік тіл саясатын бұқаралық ақпарат құралдарында насихаттау жұмыстарын жандандыру.

Байқау өткізудің міндеттері:

1) мемлекеттік тіл мәселесіне қоғамның назарын аудару;

2) бұқаралық ақпарат құралдарында (мерзімді баспасөз басылымы, теле-, радиоарна, интернет-басылым) және интернет-ресурстарда жарияланған мемлекеттік тілдің өзекті мәселелеріне арналған мақалалар, теле-, радиобағдарламалар арқылы жұртшылықтың санасын жаңғырту;

3) қазақ тіліндегі контентті арттыру және мемлекеттік тілдің қолданыс аясын кеңейту.

2. Байқауды ұйымдастыру тәртібі

3. Байқаудың ұйымдастырушысы – Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғары білім министрлігінің Тіл саясаты комитеті (бұдан әрі – Комитет).

4. Байқауды өткізу туралы хабарландыру 2025 жылдың бірінші жартыжылдығында бұқаралық ақпарат құралдарында жарияланады және Комитеттің интернет-ресурсына

орналастырылады.

5. Байқауға қатысу үшін Ереженің 9-тармағында көрсетілген екі номинацияның біреуі бойынша өтінім (қол қойылған, сканерлеген) baqkonkurs@gmail.com электронды поштасына «Мемлекеттік тіл және БАҚ» республикалық байқауына» деген белгімен 2025 жылғы 1 шілде сағат 24.00-ге дейін мынадай құжаттармен бірге жолдануы тиіс:

1) осы Ереженің қосымшасына сәйкес нысан бойынша толтырылған өтінім;

2) 2025 жылғы 1 қаңтардан бастап 2025 жылғы 1 шілдеге дейін бұқаралық ақпарат құралдарында (мерзімді баспасөз басылымы, теле-, радиоарна, интернет-басылым) және интернет-ресурстарда жарияланған мақалалар (2 мақала), теле-, радиобағдарламалар (1 бағдарлама);

3) жарияланған мақалалардың «Word» форматындағы электронды нұсқалары, скриншоттары (мерзімді баспасөз басылымы, интернет-басылым, интернет-ресурстар), теле-, радиобағдарламалардың жазбасы.

6. Ереженің 5-тармағында көрсетілген мерзімнен кейін Байқауға қатысу үшін ұсынылған өтінім қабылданбайды.

7. Байқауға ұсынылған материалдар кері қайтарылмайды.

8. Байқау материалдарын бағалау өлшемшарттары:

1) тақырыпқа сәйкестік;

2) қамтылған ақпараттың өзектілігі, нақтылығы мен шынайылығы;

3) мәселені талдау тереңдігі;

4) материалды жеткізу шеберлігі.

9. Байқау екі номинациядан тұрады:

1) «Үздік мақала»;

2) «Үздік теле/ радиобағдарлама».

10. Байқауға қатысушылардың жұмысын бағалау және жеңімпаздарды анықтау үшін қазылар алқасы құрылады.

Қазылар алқасы құрамына кемінде бес адамнан тұратын тіл мен әдебиет, журналистика салаларының білікті мамандары, ғалымдар кіреді.

11. Қазылар алқасының мүшелері Байқауға қатысушылардан түскен материалдар негізінде ашық дауыс беру арқылы Байқаудың екі номинациясы бойынша жеңімпаздар мен жүлдегерлерді анықтайды.

Қазылар алқасы мүшелерінің дауыстары тең болған жағдайда, төрағаның дауысы шешуші болып табылады.

12. Қазылар алқасының шешімі хаттама түрінде ресімделеді және оған қазылар алқасының барлық мүшелері қол қояды.

3. Байқауға қатысу тәртібі

13. Байқауға кәсіби журналистер, телевизия және радио, газет, сайт ұжымдары, сондай-ақ осы Ереженің талаптарына сәйкес мемлекеттік тілдің өзекті мәселелері жөнінде мақалалар жариялаған Қазақстан Республикасының басқа да азаматтары қатыса алады.

14. Байқауға соңғы 3 жылда бас жүлде және бірінші орын алған

жеңімпаздар қатыстырылмайды.

15. Байқауға қатысушылардан отандық бұқаралық ақпарат құралдарында жарияланған мемлекеттік тілді дамыту және оның қолданыс аясын кеңейту жөніндегі мемлекеттік және орыс тілдеріндегі материалдар қабылданады. Материалдар аналитикалық талдаулар, проблемалар мен олардың шешу жолдарына негізделуі қажет. Материалдарда қазақ тілінің қолданысын кеңейтудің тиімді жолдары көрсетілуі тиіс.

16. Үміткерлердің Байқауға ұсынған материалдары олардың кәсіби біліктіліктерін, мультимедиялық сторителлинг және заманауи медиа мүмкіндіктерін, мемлекеттік тілді дамытудың заманауи моделін көпшілікке аша алуы қажет. Материалдарды бағалау барысында авторлардың заманауи біліктіліктері, оның ішінде дата-журналистік қабілеттері де ескеріледі.

17. Байқауға қатысушы коммуникативтік ресурстарды орынды қолданып, заманауи медиатехнологияларды дәстүрлі журналистика құралдарымен кіріктіре отырып, мемлекеттік тіл саясатын бұқаралық ақпарат құралдарында насихаттау, сол арқылы қазақ тілінің қызметі, даму жолдары мен тіл саясатының түрлі қырларын, өзекті мәселелерін сапалы, сенімді және нәтижелі түрде

баяндауы қажет.

18. Байқауға қатысушылардың қазақтілді контентті қарқынды дамытудың заманауи жолдары мен инновациялық шешімдерін көрсете білуі ескеріледі. Әлеуметтік ортада, мемлекеттік органдарда мемлекеттік тілдің нық орнығып, еркін қолданылуында кездесетін кедергілерді айқындай отырып, негізгі шешімдер ұсыну шеберліктеріне мән беріледі.

4. Байқау қорытындысы туралы

19. Байқау жеңімпазы мен жүлдегерлері арнайы дипломдар, алғысхаттар және жоспарланған жүлде қоры мөлшерінде қаржылай сыйлықтармен марапатталады.

20. Байқаудың жеңімпазы мен жүлдегерлері туралы ақпарат Байқау аяқталғаннан кейінгі 3 жұмыс күн ішінде бұқаралық ақпарат құралдарында жарияланады және Комитетінің интернет-ресурсына орналастырылады.

Байланыс телефондары: (87172) 74-01-35, 74-09-85.

Ескерту: Байқауға қатысқысы келетіндер 2025 жылғы 1 шілде сағат 24.00-ге дейін барлық қажетті құжаттарды baqkonkurs@gmail.com электронды поштасына жолдауы тиіс. Қосымша ақпаратты (87172) 74-01-35, 74-09-85 нөмірлері арқылы білуге болады.

ХАБАРЛАНДЫРУ

ҚҰРМЕТТІ АҚМОЛАЛЫҚТАР!

«АМАНАТ» партиясы Ақмола облыстық филиалының ұйымдастыруымен биылғы жылдың 16 маусымы мен 16 тамыз аралығында АЙМАҚТЫҚ шығармашылық байқауы өтеді.

Байқау:
«Поэзия»
«Проза»
«Балаларға арналған шығарма» номинацияларынан тұрады.

* Байқауға 18-ден 45 жасқа дейінгі автор/авторлар қатысуға құқылы.
* Бір автор/авторлар тобы бір номинацияға қатыса алады.

* Байқауға қазақ тіліндегі жұмыстар ғана қабылданады.

* Байқауға ұсынылатын жұмыстардың тақырыбына шектеу қойылмайды.

* Байқауға бұрын-соңды жарияланған шығарма қабылданбайды. Шығармалар бүркеншік атпен партияның аймақтық филиалының m.koken@amanatparty.kz электронды мекенжайына жолданады.

Толығырақ 8-7162-402230 немесе 8 705 550 9855 (Майжан Көкен) телефоны арқылы білуге болады.

ИНФРАҚҰРЫЛЫМ

ЖЫЛУ ЖҮЙЕСІ ЖАҢҒЫРТЫЛУДА

Ақмола облысының әкімінің бірінші орынбасары Елдос Рамазанов Степногорск қаласының 2025–2026 жылдардағы жылыту маусымына дайындығын өз көзімен көріп, жұмыстардың сапасын бақылады.

Қаланы қысқа дайындау төрт негізгі бағыт бойынша жүзеге асырылуда:

1. Жылу электр орталығын (ЖЭО) жаңғырту. ЖЭО — Степногорск жылу жүйесінің жүрегі. Биыл оны жөндеуге және жаңғыртуға кәсіпорынның өз қаржысы есебінен шамамен 7,4 миллиард теңге бөлінген. Жөндеу жұмыстарына қазандық агрегаттарын, газ құбырларын және негізгі мұржаны күрделі жөндеу кіреді. Нәтижесінде жылу жоғалту азайып, тұрғын үйлерге жылу тұрақты жеткізіледі.

2. Магистралдық жылу желілерін ауыстыру. Қазіргі уақытта 500 мм диаметрлі, 12,5 км ұзындықтағы жылу трассасының бір құбырын бөлшектеу және қайта құрастыру жұмыстары жүріп жатыр. Бұл желілер арқылы ыстық су тарату жүйелеріне, одан әрі тұрғын үйлер мен әлеуметтік нысандарға жеткізіледі.

3. Тарату желілерін жаңарту.

Көпқабатты тұрғын үйлердің жергілікті жеріндегі және жылу қалаларындағы тарату желілеріне ерекше көңіл бөлінуде. Бұл жұмыстарға қалалық бюджеттен 210 миллион теңге қарастырылған. Жұмыстарды «Степногорск Теплотранзит» ЖШС үйлестіріп, техникалық қадағалауды жүзеге асыруда.

4. Ішкі қалалық желілерді күрделі жөндеу. «Степногорск Теплотранзит» инвестициялық бағдарламасы аясында ұзындығы 2,6 км ішкі кварталдық желілер жөндеуде. Бұл желілер қысқа болғанымен, жылудың нақты шағын аудандарға жету сапасына тікелей әсер етеді. Жөндеу жұмыстары құбырлардың техникалық жағдайына және учаскенің маңыздылығына байланысты кезең-кезеңімен жүргізілуде.

Облыс әкімінің бірінші орынбасары Елдос Рамазанов негізгі нысандарды аралап, мердігер ұйымдармен, «Степногорск Теплотранзит»

мамандарымен және жергілікті атқарушы органдар өкілдерімен кездесті. Инспекция барысында ол жұмыстардың мерзімінде әрі сапалы орындалуы аса маңызды екенін атап өтті.

– Тұрақты жылумен қамту — бұл тек техникалық емес, қауіпсіздік пен халықтың сенімі тұрғысынан өте маңызды мәселе. Қыста ауа райы қатты, сондықтан жүйе кез келген жүктемеге төтеп беруі тиіс, – деді Елдос Рамазанов.

Бүгінгі таңда жылыту маусымына дайындықтың сапасы Степногорск тұрғындарының өмір сүру жағдайына тікелей әсер етеді. Мектептер, балабақшалар, ауруханалар мен тұрғын үйлердің жылуы — бұл өмірдің негізгі стандарттарының бірі. Жергілікті билік дайындығы белгіленген кесте бойынша жүріп жатқанын және барлық жұмыстар бақылауда екенін айтады.

Климаттың өзгеруі мен инфрақұрылымға қойылатын талаптардың өсуіне байланысты жылумен қамтуға салынған мұндай инвестициялар — тек қажеттілік қана емес, ұзақмерзімді стратегия.

Өз тілшімізден

ВЕРНОСТЬ ДЕЛУ И ВЫБОР СЕРДЦЕМ

ПУТЬ К ПРОФЕССИИ, СТАВШЕЙ ДЕЛОМ ЖИЗНИ

ЛЮДИ ДЕЛА

За каждым уверенным специалистом – история пути, где было место и поиску, и росту, и выбору сердцем. Ксения Яковенко нашла себя в государственной службе. Сегодня она не просто работает, а служит обществу – с достоинством, теплом и полной самоотдачей. Её путь – пример того, как настойчивость, верность профессии и внутренний стержень превращают дело в призвание. И именно об этом – наша сегодняшняя история.

Путь Ксении Анатольевны в профессию начинался с осознанного выбора, с юношеской мечты, подкреплённой настойчивостью и упорным трудом. В 2019 году она окончила Казахский агротехнический университет имени С. Сейфуллина в городе Астана по специальности «Ветеринарная санитария». Пять лет учёбы, глубоко погружения в науку и практику подкреплялись желанием работать по профессии и приносить реальную пользу в сфере, где здоровье животных напрямую связано с безопасностью людей.

Вернувшись в родной Степногорск, она сначала попробовала себя в другой сфере, но не теряла стремления реализоваться в профессии, к которой шла несколько лет. Проявив настойчивость, обратилась в Центр занятости населения и вскоре получила направление на стажировку в рамках программы «Молодёжная практика». Так началось её знакомство с государственной службой – в стенах территориальной инспекции. Этот этап стал поворотным: пришло ощущение перспективы, осознание, что здесь можно расти и быть полезной. С этого момента наша героиня целенаправленно готовилась к прохождению вступительного тестирования. В ноябре 2019 года уже официально заняла должность главного специалиста.

С первых дней в новом коллективе Ксения почувствовала поддержку и внимание коллег. Доброжелательная атмосфера, желание помочь, наставничество старших сотрудников стали для неё опорой.

И она ответила взаимностью – ответственностью, точностью в делах, желанием вникнуть в каждый вопрос и довести начатое до конца.

– Быть частью слаженного коллектива – большое счастье. Когда рядом с тобой – люди, которые готовы делиться опытом, подставить плечо, вовремя подсказать и направить, ты становишься сильнее. Именно в таких условиях возникает настоящая командная работа, а значит – появляется пространство для роста и уверенности в завтрашнем дне, – с теплотой говорит Ксения Яковенко.

Руководство ценит её как ответственного, надёжного сотрудника, которому можно доверить самые важные и точные задачи. К ней относятся как к специалисту, на которого всегда можно положиться – в делах, требующих внимательности, дисциплины и самостоятельности. О трудолюбии Ксении Анатольевны с теплотой отзываются и коллеги.

– Работать с ней легко и спокойно. Она всегда вникает в суть, ничего не делает «наспех». За ней – уверенность и профессиональный подход. В коллективе такие сотрудники особенно ценны, – руководитель инспекции Еркен Доманов.

Работа государственного ветеринарного инспектора требует не только профессиональных знаний, но и глубокого осознания значения своей деятельности. Речь идёт не о формальной должности, а о подлинном служении обществу. На плечах специалистов лежит ответственность за ветеринарно-санитарную безопасность, профилактику и ликвидацию инфекционных

заболеваний животных, контроль за соблюдением санитарных требований – всё ради защиты здоровья населения. Каждое принятое решение, составленный отчёт или выезд на место становится важным звеном в общей системе, от которой зависит благополучие целого региона.

– На государственной службе нельзя быть равнодушным. Работа не сводится к простому заполнению бумаг – за каждым действием стоит забота о здоровье и безопасности людей. Здесь не бывает мелочей: каждое движение должно быть выверено, каждое слово – точным, каждое решение – продуманным. И важно быть готовым отвечать за каждый шаг. Да, бывает непросто. Но именно осознание значимости своего труда придаёт силу, – говорит Ксения Яковенко.

Она подчёркивает: государственная служба требует от человека высокого уровня дисциплины, умения работать в команде, строго следовать законам и этическим нормам. Именно это формирует внутреннюю культуру служащего и его подход к работе.

Несмотря на насыщенные рабочие будни, высокую ответственность и необходимость обрабатывать большой объём информации, Ксения сохраняет душевное равновесие и внутреннюю мотивацию. Её поддерживает самое личное – любовь к дочери, которая вдохновляет стремиться к лучшему каждый день.

– Моя дочь – мой главный мотиватор, мой внутренний свет. Когда устаю или сталкиваюсь с

Фото предоставлено автором публикации

трудностями, именно мысль о ней помогает сохранить настрой и не сбиваться с пути. Хочу воспитать её достойной, уверенной в себе личностью, которая знает цену добру, труду и уважению. Всё, что я делаю сегодня, я делаю ради её будущего, – говорит Ксения с теплотой.

В преддверии профессионального праздника Ксения Анатольевна с глубоким уважением обращается к коллегам, которые, как и она, ежедневно вносят свой вклад в благополучие страны.

– В День государственного служащего в Казахстане хочется пожелать всем коллегам крепкого здоровья, профессиональных успехов и уверенного роста. Пусть ваш труд будет по достоинству оценён и принесит реальную пользу обществу.

А тем, кто только начинает свой путь, хочу сказать: не бойтесь учиться, задавать вопросы, ошибаться – всё это часть пути. Тяни-

тесь к знаниям, развивайте в себе ответственность и честность. Тогда работа станет не просто должностью, а внутренним смыслом. Тогда и служба будет приносить не только результат, но и вдохновение, – говорит главный специалист городской территориальной инспекции Ксения Анатольевна.

История Ксении Яковенко – пример того, как искреннее стремление быть полезной, верность выбранному пути и любовь к своему делу могут стать основой не только успешной карьеры, но и внутренней гармонии. В её профессиональной биографии нет громких заголовков, но есть главное – честный труд, уважение коллег, признание руководства и ощущение, что ты на своём месте. А именно с таких людей, незаметных героев повседневности, и складывается прочный фундамент государственной службы.

НАЦИОНАЛЬНАЯ ГВАРДИЯ

ТАМ, ГДЕ НАЧИНАЕТСЯ МУЖЕСТВО

Национальная гвардия Республики Казахстан – это важная часть нашей армии. Туда призывают обычных ребят со всех уголков страны: кто-то после школы, кто-то после колледжа. Они становятся солдатами, чтобы защищать порядок в стране и помогать людям.

Фото предоставлено автором публикации

Это молодые парни, которые проходят срочную службу или работают по контракту. Их основная задача – охранять общественный порядок, участвовать в охране важных объектов, помогать при чрезвычайных ситуациях, охранять тюрьмы и сопровождать заключённых. Иногда они выходят на улицы во время массовых мероприятий – например, во время праздников или митингов. Они следят, чтобы всё проходило спокойно, без нарушений.

Сначала солдаты проходят курс молодого бойца – это примерно месяц. Их учат дисциплине, уставу, физическим упражнениям, маршировке, обращению с оружием. Солдаты живут в казармах, у них есть распорядок дня: подъём, зарядка, приёмы пищи, тренировки, учёба, караулы.

Каждую неделю они выходят на занятия по строевой и физической подготовке. Им также читают лекции по правам человека, правилам общения с гражданами и законом.

Несмотря на строгость, у солдат есть свободное время. Можно писать письма, звонить родным, читать, заниматься спортом.

Многие говорят, что служба закаляет характер. Солдат становится более ответственным, дисциплинированным, выносливым. Он учится работать в команде, уважать старших, слушаться командиров. После службы многим легче найти работу, а некоторые остаются в армии по контракту.

Также у военнослужащих есть льготы:

бесплатное питание, форма, медицинское обслуживание. После службы можно поступать в военные вузы или работать в органах правопорядка. Также есть возможность получить сертификаты на бесплатное обучение в высших учебных заведениях. 17 июня в воинской части 3517 прошло чествование солдат срочной службы. На данном мероприятии было вручено 22 сертификата.

Солдаты призыва I–2024 года, добровольно отслужившие год, вернулись к своим семьям. Из слов ефрейтора Жиенбая Элкена: «Я хочу сказать своим командирам, сослуживцам и всем, кто рядом: мы каждый день гордимся и уверены, что мы делаем что-то важное. И хочу пожелать будущим призывникам не бояться службы. Да, будет трудно. Но вы вернётесь домой другими – сильнее, увереннее и по-настоящему взрослыми».

Каждый день не похож на предыдущий. Бывает трудно, особенно в начале. Не хватает дома, родных, свободы. Но со временем привыкаешь. Появляются друзья, поддержка, появляется гордость за форму, и знаешь, что выполняешь важную работу для страны.

Воинская часть 3517,
младший сержант Айгерим Арипова

Полосу подготовки
Жанар Ахметова, журналист
+7 778 878 89 89
t.me/janarakhmet
zhanarakhmetova90@gmail.com

КТО ДЕЛУ ВЕРЕН – ТОТ В ЛЮДЯХ ЦЕНЕН

ПУЛЬС РЕДАКЦИИ

День журналистики – отличный повод заглянуть за кулисы создания газеты и познакомиться с теми, кто остаётся за кадром, но без кого не было бы ни одного выпуска. Ербол Такенов – верстальщик редакции социально-экономической и общественно-политической газеты «Altyn Qala», мастер тонкой работы с текстом и изображениями. Его профессионализм и творческий подход помогают каждой странице обрести стройность и читаемость. В нашем материале – рассказ о том, как жизнь может неожиданно привести к новому делу и почему важна каждая мелочь в работе с газетой.

Оформление макета Ерболом Такеновым

ЕРБОЛ ТАКЕНОВ: «ВСЕ ВКЛЮЧЕНЫ В ОБЩИЙ ПРОЦЕСС»

ОСОБЫЙ ВЗГЛЯД НА ПРОФЕССИЮ В КАНУН ДНЯ ЖУРНАЛИСТИКИ

– Ербол Канатович, нередко судьбоносные перемены начинаются с одного повода. Что стало отправной точкой в вашем пути к вёрстке?

– Всё случилось неожиданно. В тот период я работал в совершенно другой сфере, далёкой от журналистики и дизайна. Однажды поступило предложение пройти курсы по вёрстке. Отнёсся к этому без особых надежд – скорее как к возможности попробовать что-то новое. Но уже на первых занятиях осознал: работа с макетом – не просто размещение текста и картинок. За каждой газетной полосой скрывается сложная система, где каждый элемент должен быть связан и гармоничен. На курсах в городе Кокшетау нам показывали, как видеть композицию, чувствовать ритм страницы, понимать, каким обра-

зом шрифт и изображение вместе создают нужное настроение. Макет открылся как живое пространство, где важна каждая мелочь.

С января 2023 года я начал трудиться в одной из городских газет. Первый опыт оказался настоящим испытанием – срочные материалы, ежедневная работа, частые вечера до поздна. Учился на практике – под контролем редактора, в постоянном темпе. Каждый номер становился своего рода тренировкой на поддержку и точность. Постепенно пришло понимание: вёрстка требует не только технических навыков, но и чувства меры, аккуратности и терпения. Когда видишь готовый номер, в котором всё сложилось – возникает искренняя радость и удовлетворение. Значит, усилия были не напрасны.

Сегодня в редакции «Altyn Qala» я не только выполняю текущие

задачи, но и принимаю участие в создании единого визуального стиля, предлагаю идеи, которые помогают сделать издание узнаваемым. Вёрстка стала для меня профессией, в которой сочетаются точность и творческий подход. Возможно, именно в этом и кроется её ценность – умение создавать порядок, превращая информацию в доступный и выразительный формат.

– Первый выпуск, над которым вы работали, оставил след? Что вызвало наибольшее волнение в тот момент?

– Без сомнений, этот опыт запомнился. Я долго сидел над полосой, выравнивал каждую строчку, несколько раз перечитывал и перекладывал. Не из-за сомнений, а из желания, чтобы всё было на своём месте, чтобы взгляд читателя скользил по странице легко и естественно. Когда номер наконец отправился в печать, испытал облегчение, а потом гордость. Знал, что макет сделан вручную, с вниманием и усердием, без равнодушия.

Самым волнительным моментом стало держать свежий номер в руках. Всё знакомо, ведь сам сверстал, но внутри всё равно присутствовало лёгкое трепетное чувство. Хочется посмотреть со стороны: как страница смотрится среди остальных, как читается, какие ощущения вызывает. Радость от выполненной работы сочетается с желанием совершенствоваться и дальше.

С тех пор каждый новый выпуск становится очередной планкой. После выхода я всегда внимательно просматриваю газету, мысленно отмечая удачные решения и ишу, где можно было бы сделать лучше. Такой подход помогает постоянно развиваться. У вёрстки нет окончательного шаблона – есть непрерывное движение от ремесла к мастерству.

– Работа вёрстки часто проходит в тишине, но внутри кипит творческое напряжение. Как удаётся сохранять спокойствие, когда в последний момент появляются изменения?

– Вёрстка требует не только сосредоточенности, но и внутреннего спокойствия. В разгар работы могут появляться новые материалы, тексты требуют корректировок, поступают свежие фотографии – и нужно оперативно перестраивать макет. К таким ситуациям отношусь с уравновешенностью. Помогает сабр – терпение, которое для меня является основополагающим качеством. Умение сохранять хладнокровие и не торопиться, даже когда темп очень высокий, позволяет принимать верные решения без лишнего напряжения.

Большую роль играет и коллектив. В нашей редакции царит настоящая командная работа: директор, главный редактор, журналисты, корректор – все включены в общий процесс. Взаимопонимание позволяет воспринимать любые изменения как часть общей задачи, а не как проблему. Чувствуя поддержку коллег, работать становится легче.

Я всегда стараюсь сделать макет максимально комфортным для читателя. Каждая деталь – шрифт, расположение фотографий, пробелы – влияет на восприятие текста. Верстальщик не просто собирает материалы, а создаёт пространство, в котором читатель легко ориентируется и полностью погружается в содержание. Хотя эта работа часто остаётся незаметной, от неё во многом зависит, насколько приятно воспринимать газету. Для меня важно, чтобы каждый выпуск выглядел аккуратно и гармонично, с чёткой структурой и плавным ритмом.

– Ербол Канатович, что для вас значит День журналистики,

если смотреть на него глазами верстальщика?

– Этот день – повод отметить нашу общую работу и сплочённость коллектива, который по сути является одной большой семьёй. Каждый номер – результат совместного труда редактора, журналистов, корректора и меня, верстальщика. Именно взаимодействие и поддержка друг друга делают нашу работу успешной и вдохновляющей. Я горжусь тем, что стал частью этой команды, где ценится вклад каждого, и вместе мы создаём издание, важное для наших читателей.

Жизнь порой преподносит неожиданные повороты: по воле судьбы мне выпала возможность освоить новую профессию, и я с радостью принял этот вызов. Особую благодарность хочу выразить супруге – её поддержка и понимание стали надёжной опорой и стимулом для дальнейшего развития. Семья – тот прочный фундамент, на котором рождаются творческие идеи и чувство ответственности.

В этот день хочу поздравить всех, кто связан с журналистикой – от авторов и редакторов до тех, кто помогает словам и образам обрести форму. Пусть каждый новый номер приносит радость и вдохновение, а наша совместная работа остаётся плодотворной и приятной. Желаю терпения, творческого огня и крепкого единства!

– Спасибо, Ербол Канатович, за искренний и содержательный рассказ о вашем пути и профессии. Ваш взгляд помогает нам глубже понять, как рождается газета и какую важную роль играет каждый участник процесса. Пусть ваше мастерство и дальше вдохновляет команду и читателей! От всей редакции поздравляем всех коллег с Днём журналистики – желаем творческих успехов, терпения и единства в нашем общем деле!

ПИСЬМО В РЕДАКЦИЮ

ДОРОГАЯ МОЯ ГАЗЕТА...

Пишет вам пожилая жительница нашего доброго города Степногорска – Сауле әже. Жизнь моя подошла к почтенному возрасту, и с каждым прожитым годом всё яснее понимаешь, как важны простые человеческие вещи: доброе слово, внимание, искренний разговор. А ведь именно таким разговором для меня всю жизнь остаётся газета.

С ранней юности, когда по утрам мы всей семьёй ждали свежий номер областной газеты, я мечтала, что когда-нибудь и сама буду писать – про людей, про жизнь, про родной

край. Душа стремилась к слову. Но судьба отвела меня на другую дорогу – я выбрала простую, но нужную профессию, посвятила себя семье, детям, труду. Однако тяга к слову, к литературе, к настоящей живой речи – осталась навсегда. Наверное, недаром мой покойный отец писал стихи. От него, думаю, передалась мне любовь к слову – не громкому, а душевному.

Когда услышала, что в этом году у нас появилась новая городская газета с красивым, благородным названием – «Алтын қала», на сер-

це стало светло. В наш дом пришла ещё одна весточка, ещё один добрый собеседник. С первых выпусков почувствовала в ней неравнодушие, уважение к читателю, тепло человеческого общения. Каждая публикация – как письмо, написанное с заботой, вниманием и любовью.

С уважением отношусь и к газете «Престиж», которая годами рассказывает о жизни Степногорска. Каждое издание по-своему ценно, ведь всякое слово, сказанное от души, находит своего читателя. Мне отрадно, что в нашем городе работают

неравнодушные редакции, которые заботятся о людях и стремятся говорить с нами честно и по-доброму.

С особым трепетом читаю статьи о простых людях – тех, кто, не щадя себя, трудился во благо семьи, города, родной земли. В таких историях я нахожу отклик своей собственной жизни, вижу судьбы близких, знакомых, ровесников. А когда встречаю на страницах знакомые улицы, лица, события – время словно поворачивается вспять, и я снова ощущаю себя молодой, полной надежд и сил. Особую радость вызывает то, что значительная часть материалов выходит на казахском языке. Хотя я свободно говорю и читаю по-русски,

с уважением и любовью отношусь к нему, всё же внутренне думаю, чувствую и вспоминаю – на родном. Именно поэтому так ценно, когда в газете звучат оба языка – и каждый на своём месте согревает душу.

В канун праздника всех, кто работает с печатным словом, примите мои самые искренние пожелания: здоровья, светлых мыслей, душевного равновесия. Пусть ваша газета живёт долго, находит всё больше друзей и читателей, согревает сердца, как чашка горячего чая в морозное утро.

С уважением, Сауле әже,
жительница города.

ТЕРПЕНИЕ И ТРУД ВСЁ ПЕРЕТРУТ

НАСЛЕДИЕ

ИНДУСТРИЯ В ЗЕРКАЛЕ ВРЕМЕНИ

В самом сердце индустриального, но вместе с тем тёплого, по-домашнему уютного Степногорска, словно жемчужина в оправе городской архитектуры, расположилось особенное место – Историко-краеведческий музей. Вот уже более двух десятилетий он остаётся не просто хранилищем артефактов, но и живым, дышащим пространством, где каждый экспонат говорит на языке эпохи. Здесь время замирает, чтобы дать слово прошлому, которое, как заботливо развёрнутая рукопись, делится своими воспоминаниями с каждым, кто готов слушать сердцем. В этих стенах встречаются поколения, и диалог между ними становится особенно осязаемым – ведь каждый стенд напоминает страницу живой летописи, каждая витрина открывает окно в ту эпоху, где жили, мечтали и строили.

Экспозиционное пространство музея выстроено как продуманный маршрут по сокровищнице памяти, словно дорожная карта чувств и знаний, обращённая к каждому, кто бережно хранит связь с родной землёй. Путешествие начинается с зала, где оживают степи, леса и горы – зал флоры и фауны раскрывает тончайшие нити, сплетающие в единое целое природу региона. Следом – зал исторических вех, в котором словно оживают прошедшие века, и Казахстан предстаёт перед посетителем в образах и символах, отражающих его путь сквозь сложные и славные времена. Апофеозом этого маршрута становится зал промышленности – эпицентр музейной экспозиции, наполненный дыханием созидания, гордостью технической мысли и живым напоминанием о человеческом труде, ставшем опорой экономического развития.

В этом зале, среди инженерных чертежей, промышленных макетов, фотографий и образцов продукции, атмосфера пронизывается уважением к тем, кто в поте лица своего строил мощь индустриального города. Посетители, замедля шаг, словно прислушиваются к голосам прошлого – к истории, спрятанной в стали, стекле и документе. Каждый экспонат – это свидетель, молчаливый и выразительный, несущий в себе пульс эпохи, её ритмы, вызовы и достижения.

По словам заведующей музеем Майры Нуржановой, здание Дворца культуры, где сегодня размещается музей, – не просто архитектурный объект. Ему более сорока лет, и его стены помнят времена активного становления Степногорска как центра технической мысли и созидания. Сам музей был открыт более 20 лет назад – как отклик на внутреннюю потребность сохранить уникальную историю города, рассказать о ней новым поколениям. За годы своего существования музей не раз преображался, оставаясь верным своей главной миссии – бережно хранить и передавать историческую память. Благодаря поддержке со стороны государства и усилиям неравнодушных людей, залы обрели новое звучание: были обновлены экспозиции, установлено современное оборудование, расширена научная база. Всё это позволило вывести просветительскую работу на новый уровень, вовлекая в диалог с прошлым как подрастающее поколение, так и тех, кто сам является живым свидетелем времени.

Центральной осью музейной экспозиции по праву можно назвать промышленную историю Степногорска – в ней сосредоточен дух города, его сила и характер. Здесь раскрывается многослойная летопись становления Степногорского горно-химического комбината – предприятия, ставшего символом

научного прорыва и государственной значимости. Хронология, представленная в документах, артефактах и фотоматериалах, формирует не просто картину, а глубокую панораму целой эпохи, когда научные открытия рождались в трудах конкретных людей.

На стенде – портреты Ефима Славского, руководившего отраслью атомной энергетики СССР более трёх десятилетий, и Сергея Смирнова, первого директора ЦГХК, чей вклад в развитие предприятия, политическую жизнь и общественную сферу трудно переоценить. Их биографии – неотъемлемая часть городского самосознания, они стали символами преданности делу, инженерной прозорливости и гражданской ответственности.

Особое место занимает рассказ о предприятии «ЕПК-Степногорск», которое начало свой путь в 1977 году под именем ГПЗ-16. С первого подшипника, сошедшего с конвейера, началась история точности, надёжности и устойчивости, ставшей визитной карточкой завода. Сегодня продукция «ЕПК-Степногорск» известна далеко за пределами страны, а каждая модель, представленная в экспозиции – свидетельство непрерывного движения вперёд, технологической эволюции и бережного отношения к традициям производства.

Невозможно пройти мимо информации о концерне «Казахалтын»

Фото из архива музея

риалы о спиртзаводе компании «Alfa Organic». С первых шагов под названием «Биокорм» до превращения в надёжного и узнаваемого производителя на базе акционерного общества «Прогресс» – вся эта история представлена с помощью архивных фото, документов и образцов продукции. В каждом элементе экспозиции – энергия обновления, дух современного подхода к классическому производству.

Среди представленных предприятий – ТОО «Нефтяной Дом «Астана Ойл», чья производственная мощность и логистика поражают масштабом. Основанное в 1998 году, оно сегодня способно ежедневно отправлять по железной дороге до 1200 тонн топлива – точность, скорость и надёжность работы предприятия делают его не просто участником, а важным актором топливного сектора Казахстана.

Не менее значим и вклад компании «Астана-Нан», чья специализация – минеральные удобрения. Экспозиция позволяет ознакомиться с ассортиментом, схемами применения, научным подходом к аграрному производству. Продукция предприятия востребована и за пределами страны – как знак качества и доказательство эффективности технологий.

Внимание привлекают и мате-

риалы о спиртзаводе компании «Alfa Organic». С первых шагов под названием «Биокорм» до превращения в надёжного и узнаваемого производителя на базе акционерного общества «Прогресс» – вся эта история представлена с помощью архивных фото, документов и образцов продукции. В каждом элементе экспозиции – энергия обновления, дух современного подхода к классическому производству.

Завершает промышленный зал рассказ о предприятии «Степногорск Темір Жолы» – транспортной артерии, без которой невозможно представить функционирование городской экономики. Ремонт, обслуживание, перевозки, связь – за сухими терминами скрывается труд большого коллектива, каждый день обеспечивающего бесперебойное движение и логистику. Выходя из зала, каждый посетитель уносит с собой не только знания, но и особое чувство сопричастности. Историко-краеведческий музей Степногорска – это не просто собрание экспонатов, а храм памяти, где индустриальные достижения соединяются с человеческой судьбой, где инженерные формулы звучат, как поэзия созидания. Здесь история говорит – и говорит так, что слышишь её даже тогда, когда молчишь.

ПО СТРАНИЦАМ ПРОШЛОГО

СЕЛЕНИЕ, РОЖДЕННОЕ УГЛЕМ И ЭЛЕКТРИЧЕСТВОМ

Село Богенбай – словно скромная глава в летописи индустриального Казахстана, вписанная в историю степного края короткой, но насыщенной строчкой. Оно не может похвастаться вековой архитектурой, шумными ярмарками прошлых эпох или прославленными именами. Но именно в таких, на первый взгляд, неприметных уголках рождаются настоящие символы труда, упорства и неразрывной связи человека с природой и временем.

История Богенбая началась в 1935 году, когда под степной коркой земли обнаружили залежи угля. Это событие стало судьбоносным не только для будущего поселка, но и для всей округи, в том числе для золотодобывающих предприятий, чья деятельность остро нуждалась в энергетической подпитке. Уголь, лежавший в земле столетиями, вдруг оказался тем ключом, что открыл двери в новую реальность – реальность труда, строительства и развития. Он дал основание не только для разрезов и шахт, но и для появления самой идеи постоянного человеческого присутствия в этих местах.

Не прошло и десяти лет, как новая потребность поставила перед страной новую задачу. В 1943 году, когда весь Советский Союз жил в ритме военного времени, было принято непростое, но необходимое реше-

ние – построить в Богенбае электростанцию. Энергия становилась неотъемлемой частью индустриального рывка, и степь, ещё недавно безмолвная, начала наполняться звуками строительной техники и голосами первостроителей. Условия были суровыми, нехватка материалов и рабочих рук ощущалась на каждом этапе, но дух времени не позволял останавливаться. Так начиналась новая страница в судьбе этих мест – страница, полная огня и света.

К 1949 году первая очередь центральной электростанции вступила в строй. А за ней – и вторая. С этого момента Богенбай стал не просто точкой на карте, а энергетическим узлом, снабжавшим электричеством важнейшие предприятия региона. Свет отсюда уходил в шахты Бестобе, в производственные корпуса поселка Сталинский,

расходился по линии к окрестным селам, превращая темные вечера в рабочие смены, а задумки инженеров – в металл, детали и золото. Степной пейзаж, казалось бы, неподвижный и вечный, ожил в свете прожекторов, гудении трансформаторов, стуке рабочих сапог.

Особую роль электростанция сыграла в становлении Целинного горно-химического комбината – крупного промышленного объекта, также испытывавшего острую нужду в надёжном источнике энергии. Первые годы своего существования ЦГХК получал электроэнергию именно из Богенбая. Это было время общего движения вперёд, когда каждый винтик в системе играл роль. Но прогресс не стоит на месте: по мере развития комбината возникла необходимость в более мощной и автономной энергетической базе. Так

появилась собственная ТЭЦ ЦГХК, способная удовлетворить растущие потребности в полном объёме. В 1972 году Богенбайская электростанция, отдав свои силы региону, завершила работу. Она выполнила свою историческую миссию, уступив место новым мощностям.

Казалось бы, с остановкой турбин история поселка могла подойти к концу. Однако Богенбай оказался сильнее обстоятельств. В 1976 году он получил официальный статус села и стал центральной усадьбой совхоза «Мирный». Новая жизнь началась не с угля и электричества, а с земли, зерна и труда в условиях рискованного земледелия. Колхозники возделывали поля, занимались животноводством, строили быт, воспитывали детей и укрепляли свою привязанность к этой земле, ставшей им родной. Совхоз, несмотря на сложные климатические условия, работал с честью и стал важной опорной точкой сельского хозяйства в регионе.

Так, в течение нескольких десятилетий Богенбай прошёл путь от временного посёлка геологов до энер-

гетического центра, а затем – до сельскохозяйственного села. Эта история – не просто цепочка дат и фактов. Это свидетельство того, как на суровой казахстанской земле рождаются и живут человеческие сообщества, как в пыльной степи прокладываются дороги, тянутся провода, зажигаются лампы и пускаются корни. Богенбай – символ эпохи, в которой даже самое маленькое поселение могло стать частью большого движения вперёд.

Сегодня село живёт своей тихой жизнью. Здесь нет прежнего гудения турбин, но осталась память – в рассказах старожилов, в усталых линиях заброшенных фундаментов, в полях, вспаханных руками тех, кто верил в завтрашний день. Богенбай не уходит в небытие – он продолжает существовать как частица истории Степногорского края, напоминая о том, что и у маленьких сел бывают большие судьбы.

Разворотный лист подготовила
Жанар Ахметова, журналист
+7 778 878 89 89
t.me/janarakhmet
zhanarakhmetova90@gmail.com

АЙТАРЫМ БАР

ӨНЕР – ҰЛТТЫҚ ҚҰНДЫЛЫҚТАРДЫҢ НАСИХАТШЫСЫ

Қоғам дамуының басты көрсеткіші – оның рухани деңгейі мен мәдениетке деген көзқарасы. Өнер – сол мәдениеттің негізі, елдің рухани келбеті мен санасының айнасы. Алайда бүгінгі таңда өнер адамдарының еңбегі тиісті дәрежеде бағаланады деп айту қиын. Бұл тек жеке тұлғалар үшін ғана емес, жалпы қоғам үшін де үлкен мәселеге айналууда.

Біріншіден, өнер адамдары – ақын-жазушылар, суретшілер, актерлер, музыканттар, әншілер, тележүргізушілер, SMM мамандары, әлеуметтік желінің белсенділері ұлттың болмысын танытатын, оның болашағын қалыптастыратын шығармашылық бағыттың иелері. Олар адамзаттың жан дүниесіне әсер ететін туындылар жасайды. Дегенмен олардың еңбегі өз дәрежесіне сай қабылданбайды, тер төгіп, талай талпыныс пен жігерді талап ететін жұмыс деп санамайды.

Екіншіден, өнер адамдарының қоғамдағы беделі мен мәртебесі туралы айтқанда, біз жиі «камера алдында сызылып отыратындар, хайп қуалайтындар, нағыз жұмысқа жарамсыз» ұғымымен шектелеміз. Ал шындығында олар – рухани тәуелсіздіктің, ұлттық

сана мен эстетикалық тәрбиенің қозғаушы күші. Бірақ бұқаралық ақпарат құралдарында, әлеуметтік желілерде танымалдылыққа ие болмаған өнер иелері назардан тыс қалып жатады. Бұл – тек қаржылай емес, моральдық тұрғыда да әділетсіздік.

Үшіншіден, өнерге деген көзқарастың төмендігі жас ұрпақтың шығармашылыққа деген қызығушылығын да бәсеңдетеді. Тіпті мысал ретінде шығармашылық емтиханның өзі туралы интернет желісінде ақпарат жоқтың қасы. Шығармашылық емтиханға дайындайтын орталықтардың аздығы, ал ҰБТ-ға дайындайтын орталықтардың шығармашылықтарды елемеуін алсақ, бұның өзі көп шындықтың бетін ашады. Егер қоғамда өнер иелеріне лайықты құрмет көрсетілме-

се, талантты жасөспірімдер бұл саланы таңдауға қорқады, олар: «Бұл саланың жұмыс емес екендігі, өнер – сенің ертеңгі күні қарныңды тойдырмайды, құтырмай, дұрыс жұмысты таңда» деген сөздерді күні-түні естиді. Нәтижесінде шығармашылық жағын «қылқыңдырып», қаламаған мамандығына түседі. Бұл жағдай болашақта өнер адамдарының, жалпы өнердің құлдырауына алып келуі мүмкін. Өйткені қоғам тәуекелге барудан, еңбектенуден, мойымай, арман артынан еруден қалған.

Төртіншіден, қоғам оны қоршап жатқан барлық нәрсенің өзі өнер екендігін түсінбейді. Жалпы алып қарасақ, телебағдарламалар ол – өнер, кино, сериал, фильм, сүйіп қарайтын дорамалары – ол өнер, оқитын кітаптар, газетжур-

налдар, өлеңдер, мақалалар ол – өнер, видео-бейнежазбалар ол да өнер, күні-түні ұйықтамай Reels, TikTok-тар – оның өзі өнер. Осының барлығы бағаланбаған, күнделікті өміріміздің ажырамас бөлігі болып келетін қарапайым өнер, адамдардың қолдарымен жасалған өнер. Тіпті осы оқып отырған мақаланың өзі де өнер.

Қорытындылай келе, өнер адамдарының бағаланбауы – тек мәдениет саласының ғана емес, бүкіл қоғамның рухани күйінің көрінісі. Өнер – ұлттың жан дүниесі, оның айырамас бөлігі, ал сол өнерді жасайтын адамдар – қоғамның рухани тірегі мен тек алға сүйрейтін күші. Сондықтан біз оларды дәл барлық маңдықтық сияқты бағалай білуіміз керек. Бұл – ұлттық болмысымызды сақтау мен

өркениетке ұмтылудың құлшынысы болып есептеледі. Ал сіздің ойыңызша, өнер адамдарының бағаланбауы шығармашылық адамдарға деген әділетсіздік пе, әлде заман ағымына сай өзгеріс пе?!

Дилара Кәкімова,
Степногорск қаласы
Абай Құнанбаев атындағы
№6 мектеп-гимназиясының
11«А» сынып оқушысы

МӘДЕНИ ШАРА

ЕЛ БІРЛІГІН ЖЫРЛАДЫ

Қазақстан халқы Ассамблеясының және еліміздің Ата Заңы – Қазақстан Республикасы Конституциясының 30 жылдығына орай, 21 маусым Қажымұқан Мұңайтпасов атындағы алаңда кең ауқымды вокалдық байқау ұйымдастырылды.

Бұл музыкалық шара – ұлттық бірлік пен татулықты насихаттаудың, мәдениеттер үндестігін дәріптеудің нақты мысалына айналды. Байқау ашылуында Степногорск қаласы әкімінің орынбасары Жанасыл Сабырұлы құттықтау сөз сөйлеп, мерейлі дата аясында өтіп жатқан осындай рухани іс-шаралардың ел ынтымағын нығайтудағы рөліне тоқталды. Оның айтуынша, өнер – ұлттар мен ұрпақтарды байланыстыратын қуатты құрал, ал көпұлтты Қазақстан

үшін бұл – тұрақтылықтың тірегі.

Шара барысында түрлі ұлт өкілдерінен құралған орындаушылар өз өнерлерін паш етті. Әрбір ән – көрерменнің жүрегіне жол тауып, ұлттық нақыш пен заманауи стильдің үндестігін көрсетті. Патриоттық рухқа, туған жерге деген махаббатқа толы туындылар байқаудың мәні мен маңызын одан әрі арттырды. Көкшетау қаласынан арнайы келген өнер майталмандары мен Степногорск қаласының мәдениет

саласы өкілдері бұл байқаудың жоғары деңгейде ұйымдастырылғанын айтып, бірлігі жарасқан елдің мәдениеті де кемелдене түсетінін атап өтті. Қажымұқан алаңын бұл күні өнер мен достықтың, шабыт пен мақтаныштың рухы кернеді. Ашық аспан астындағы сахнада орындалған әр туынды – еліміздің бейбіт тіршілігі мен ортақ құндылықтарына арналған шынайы өнер шеруі болды.

Байқау соңында үздік деп танылған қатысушылар алғыс

хаттармен және естелік сыйлықтармен марапатталып, олардың еңбегі лайықты бағаланды. Көпшілікке рух сыйлаған бұл кеш – бірлік пен татулықты ту еткен мәдени шаралардың маңызды бөлігіне айналды.

Айта кету керек, бұл байқау – Степногорск қаласында жыл бойы жалғасатын мәдени-бұқаралық іс-шаралар легінің бастамасы ғана. Алда ел Тәуелсіздігінің мерекелері мен Конституция күніне арналған басқа да мазмұнды жобалар жалғасын табады. Осы арқылы Қазақстан – бейбітшілік пен достықтың Отаны екенін тағы бір мәрте дәлелдей түспек.

Аяжан ЕРБОЛ

АУЫЛ ДАМУЫ

ИЗОБИЛЬНОЕ ОРТАЛЫҚТАНДЫРЫЛҒАН АУЫЗСУ ЖҮЙЕСІНЕ ҚОСЫЛАДЫ

Степногорск қаласына әкімшілік тұрғыдан қарасты Изобильное ауылында ауызсу құбыры желілерін тарту жұмыстары белсенді түрде жүріп жатыр. Жобаны мердігер мекеме – «Камила» ЖШС жүзеге асыруда. Бұл жұмыс Қазақстан Республикасы Президентінің ел халқын 100 пайыз сапалы ауызсумен қамту жөніндегі тапсырмасын орындау аясында қолға алынған.

Жобаның жүзеге асу барысымен Ақмола облысы әкімінің бірінші орынбасары Елдос Рамазанов танысты. Жұмыс сапары барысында ол құрылыс жұмыстарының қарқыны мен сапасын тексеріп, мердігер ұйым өкілдерімен кездесу өткізді.

Бүгінгі күнге дейін 15 шақырымның 12 шақырымы су құбыры желілері тартылып үлгерді. Сонымен қатар әрқайсысының тереңдігі 100 метр болатын екі артезиан ұңғымасының бұрғылану жұмыстары аяқталды. Жүргізілген зертханалық талдаулар нәтижесі судың санитарлық талаптарға сай келетінін

және ішуге жарамды екенін көрсетті.

Су құбыры тартылуымен қатар ауыл тұрғындары үйлеріне жеке-жеке су кіргізу жұмыстарын да жүргізіп жатыр. Жоба аяқталғаннан кейін Изобильное ауылындағы 147 үй орталықтандырылған ауызсу жүйесіне қосылады.

Бұл жобаның жүзеге асуы ауыл тұрғындарының өмір сүру сапасын арттыруға бағытталған және әлеуметтік маңызы зор. Құрылыс жұмыстары белгіленген кестеге сәйкес жүргізілуде және жергілікті атқарушы органдардың бақылауында.

Өз тілшімізден

